

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autorka: Michal Jordán

Název: Funkční prvky klasického pojetí analytické psychologie C. G. Junga z perspektivy současných psychoterapeutů.

Jedná se o opakovanou obhajobu, proto se zaměřím na zhodnocení změn v práci zejména na hlavní výtky z minulé obhajoby.

Z formálního hlediska je nejdůležitější, že autor práci anonymizoval. Nyní již není možné identifikovat jednotlivé respondenty, přestože technicky vzato není okruh možných respondentů široký.

Dále se autor pokusil práci podstatně lépe metodologicky ukotvit. Zde je úspěch částečný. Již netvrdí, že se jedná o zakotvenou teorii, metodologicky text rámuje do komparativní analýzy. Tato metodologie odpovídá o dost víc tomu, jaká data autor sebral a jak s nimi následně pracuje, přesto užití této metody není bezchybné. Čtenář především postrádá dobře vymezené komparativní parametry (ani implicitně nejsou zcela zřejmé), a tak není jisté, na co autor vlastně přichází. Pojetí funkčnosti jungiánských prvků z pozice současných psychoterapeutů má určité opodstatnění (validizace funkčnosti může probíhat prostřednictvím dlouhé praxe psychoterapeutů za předpokladu, že stejně jako autor rozumí pojmu "funkčnost" jako prostředku k přímému zlepšení psychického stavu klientů), ale přesto vytváří velký prostor pro dohady a spekulativní závěry.

Další výhradou je, že s textem pracuje autor jen minimálně analyticky. Většinou spíše cituje z rohovorů a porovnává s citacemi Junga a to je pro pochopení funkčnosti jungiánských prvků málo. Nevíme například, proč se určité prvky nepoužívají, proč jiné ano, jaké výsledky dané prvky přináší a za jakých podmínek, jestli je na tom shoda napříč respondenty apod. Nutno dodat, že to nemusí být způsobené tolik autorovou neschopností data analyzovat jako spíše skutečností, že pro takovou analýzu neměl dobře sebraná data.

Ačkoli se tedy nejedná o učebnicové použití komparativní metody, přesto text přináší zajímavé informace, které mohou mít jistou hodnotu, i když možná spíše jako předvýzkum pro dodatečný sběr dat a následnou analýzu. Přesto je úvaha, kterou čtenář tuší na pozadí celé práce celkem správná: pokud Jung svou teorii založil také na souboru psychoterapeutických postupů a technik, pak desetiletí certifikované praxe mohou dokazovat či vyvracet jejich terapeutickou adekvátnost. Bakalářská práce nás k těmto poznatkům o krok přibližuje, ale bohužel nám je nepředkládá.

Je třeba také pochválit, že zejména v teoretické části autor pracuje se složitými texty Junga překvapivě dobře, nedoupouští se dezinterepretací (tolik časté v populárně naučném pojetí Junga) a oproti předchozí verzi práce se zbavil většiny dlouhých citací ve prospěch vlastního průvodního textu.

Bakalářskou práci považuji za obhajitelnou, pokud autor zdůvodní nebo vyvrátí výše uvedené nedostatky.

V Praze dne 15. května 2023

PhDr. David Heider, PhD.